

OBAVIJESTI

Kroz tjedan posebno slavimo:

Dan	Spomen/blagdan	Mise
Ponedjeljak 22. 08.	BDM Kraljica	u 7,30 i u 20,00 sati
Utorak 23. 08.	Svagdan 21. tjedna kroz godinu	u 7,30 i u 20,00 sati
Srijeda 24. 08.	Sv. Bartol, ap	u 7,30 i u 20,00 sati
Četvrtak 25. 08.	Svagdan 21. tjedna kroz godinu	u 7,30 i u 20,00 sati
Petak 26. 08.	Svagdan 21. tjedna kroz godinu	u 7,30 i u 20,00 sati
Subota 27. 08.	Sv. Monika	u 9,00 i u 20,00 sati
Nedjelja 28. 08.	22. NEDJELJA KROZ GODINU	u 7,30; 10,00 ; i u 20,00;

- Danas su sv. mise u 7,30; **10,00**; i u 20,00 sati.
 - U subotu je prva sv. misa u 9,00 sati u kapeli sv. Josipa, a večernja sv. misa u 20,00 sati je u župnoj crkvi na talijanskom jeziku.
 - „Vjernici laici se nipošto ne mogu odreći sudjelovanja u 'politici', to jest u mnogostrukom i raznovrsnom gospodarskom, društvenom, zakonodavnom, upravnom i kulturnom djelovanju koje teži suvislom i institucionalnom promicanju općeg dobra“ (Ivan Pavao II, Christifideles laici, 42).
- Ovaj Papin poziv ne tiče se „nekog drugog“ već svakog od nas. Kršćanske su vrijednosti premalo zastupljene u društvenom i političkom životu Hrvatske. Svaki vjernik treba pronaći neki način da doprinese promjeni te situacije. Angažiramo se na razne načine, ovisno o našim mogućnostima i afinitetu, no svatko od nas može bar malo doprinijeti promjeni. Te pojedinačne doprinose treba svakako organizirati i povezati kako bismo bili učinkoviti u promicanju općeg dobra.
- Pozivamo vas na tribinu udruge Glas roditelja za djecu - GROZD koja će se održati **u petak, 26. kolovoza u 21.00h u velikoj župnoj dvorani.**

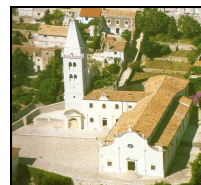
- Tema tribine bit će: „Zašto stvarne promjene u Hrvatskoj nisu moguće bez društvenog angažmana vjernika?“, a na tribini će govoriti predsjednik udruge GROZD, Ladislav Ilčić iz Varaždina.

Pozovite svakako i prijatelje!

- Tisak: Radosna vijest.

U crkvi sv. Nikole su sv. mise u 19,00 sati, osim u srijedu, u 8,00 sati.

Izdaje: Župni ured, Š. Kv. Kozulića 8, 51550 Mali Lošinj
Tel. 051/231-731; fax. 051/233-942.
E-mail: zupni.ured.mali.losinj1@ri.t-com.hr
Odgovara: Ivan Brnić, župnik

LISTIĆ ŽUPE MALI LOŠINJ

Godina: IV

21. kolovoza 2011.

Broj: 150

21. NEDJELJA KROZ GODINU

Današnja čitanja

Prvo čitanje: Iz 22,19-23

Drugo čitanje: Rim 11,33-36

Evangelje Mt 16,13-20

U ono vrijeme: Dođe Isus u krajeve Cezareje Filipove, upita učenike: "Što govore ljudi, tko je Sin Čovječji?" Oni rekoše: "Jedni da je Ivan Krstitelj; drugi da je Ilija; treći opet da je Jeremija ili koji od proroka." Kaže im: "A vi, što vi kažete, tko sam ja?" Šimun Petar prihvati i reče: "Ti si Krist-Pomazanik, Sin Boga živoga." Nato Isus reče njemu: "Blago tebi, Šimune, sine Jonin, jer ti to ne objavi tijelo i krv, nego Otac moj, koji je na nebesima. A ja tebi kažem: Ti si Petar-Stijena i na toj stijeni sagradit ću Crkvu svoju i vrata paklena neće je nadvladati. Tebi ću dati ključeve kraljevstva nebeskoga, pa što god svežeš na zemlji, bit će svezano na nebesima; a što god odriješiš na zemlji, bit će odriješeno na nebesima." Tada zaprijeti učenicima neka nikomu ne reku da je on Krist.

TKO SI TI ZA MENE

A što ti kažeš, tko sam ja? Pitanje koje je nakon Cezareje Filipove, upravljeno svima koji se zovu Tvojim imenom! Da, tko si Ti, zapravo, za mene? Poznajem li Te? Jesu li moje pretpostavke o Tebi identične Tvojim pretpostavkama o Tebi? Tko si Ti za mene? Tko? Ti si moj život u kojem otkrivam blizinu Boga! Ti si moj put kojim putujem do neprekinute sreće i radosti Očeva pogleda! Ti si istina koja je oduvijek i koja će uvijek biti, nikada ne gubeći na vrijednosti. Ti si moje sve, jer bez Tebe ništa i nitko oko mene ne bi imao potpuni smisao! Ti si moj Bog kome vjerujem, s kime živim radujući se izlazu sunca i zvijezdama u noći!

Josip Šimunović

Nastavak iz prošlog broja Župnog listića!

Recimo da ste proždurali sve, s teološkog, antropološkog, biološkog pa čak i biokemijskog polazišta, o ljudskom fenomenu koji se zove ljubav i pretpostavite da znate sve. Međutim, dok se ne zaljubite, ljubav ne možete razumjeti, što znači da možete razumjeti samo ono čega postanete dio. Kada pripadaš možeš razumjeti, kada si odvojen, možeš akumulirati znanje, što je i bila funkcija znanosti. Znanost je podijeljena u dijelove, ali razumijevanje je holistično (sveobuhvatno). Ekonomisti studiraju i analiziraju siromaštvo iz svojih lijepih ureda. Imaju sve statistike i rade modele, znaju sve što se može znati o siromaštvu, ali ga ne razumiju.

To se zbiva i sa siromaštvom. Ja sam razumio siromaštvo jer sam bio tamo, živio sam sa siromašnima, jeo s njima, spavao s njima itd. Onda počinjete shvaćati da u tom okruženju postoje drukčije vrijednosti i principi od onih na koje ste navikli i da možete naučiti fantastične stvari tamo gdje to ne biste očekivali. Od siromašnih sam naučio mnogo više nego na sveučilištu, ali jako malo ljudi ima takvo iskustvo. Oni gledaju na te stvari izvana, mjesto da ih žive iznutra.

Ljudi koji žele raditi na iskorjenjivanju siromaštva ne znaju da je u siromaštvu enormna kreativnost. Ne možete biti idiot ako želite preživjeti. Svaku minutu vi morate misliti: što je sljedeće?, što moram znati?, kako ovdje doskočiti? , što je ovo, što je ono, drugo, treće ... ? Kreativnost je konstantna. Zatim suradnja, međusobna pomoć, izvanredne stvari kojih više ne nalazite u našem dominantnom društvu, koje je individualističko, pohlepno, egoistično itd., potpuno suprotno od oboga što nalazite ovdje. Ponekad je upravo šokantno da nailazite na mnogo sretnije ljude u siromaštvu nego u svojoj okolini. To znači da siromaštvo nije samo pitanje novca. Mnogo je kompleksnije.

... I kada živite u tim zajednicama gdje ste tako puno naučili, što vas ljudi pitaju, što žele znati od Vas?

Možda će Vas iznenaditi. Ja mislim da oni tamo nisu za nas jako zainteresirani. Mi sebe precjenjujemo. Mislimo da oni žele biti poput nas. Čak što više, ako idemo tamo, mi vjerujemo da će oni nadići svoje probleme ako postanu što više nalik nama, da moraju biti kao mi. A to je glupost. Mogu Vam dati puno primjera.

Na primjer, susretao sam se često po Južnoj Americi s mladim ljudima koji volontiraju u Mirovnom korpusu; dragi mladi ljudi. Jednom su neki od njih ženi koja je ručno pletla dva poncha tjedno poklonili stroj kako bi brže radila i mogla napraviti i do 20 poncha tjedno. Kada su se nekoliko mjeseci kasnije vratili pitali su je koliko poncha sada plete tjedno. Dva, rekla je. Čemu Vam onda stroj, pitali su.

Ja napravim dva, ali sada imam puno više vremena da budem sa mojim prijateljima i sa mojom djecom, bio je njezin odgovor.

U našem okruženju moraš raditi uvijek sve više i više. No, ne zato da bismo, kad napravimo više, mogli imati više vremena za sebe, za svoje prijatelje, za obitelj ... Vidite, mi smo izgubili osjećaj za te vrijednosti.

Što moramo promijeniti?

Gotovo sve. Mi smo jednostavno, dramatično glupi. Sistematski se ponašamo suprotno od onoga što nam je jasno. Znamo točno što ne bismo trebali činiti. Nema nikoga tko to ne bi znao. Posebno veliki političari točno znaju što ne treba činiti, ali svejedno to čine.

Ne znam kako to promijeniti, nemam recepta. Ali definicija gluposti je upravo ta: ponašati se kako ne treba, kada nam je očigledno da tako ne treba. "Ne idite kroz ovaj hodnik jer je potpuno taman i u njemu je rupa. Mogli biste u nju upasti."

"Ah ne, ne brinite." I Vi uđete i ... bum. Upali ste u rupu. Evo, to je glupost. To je naša situacija danas u svijetu.

Što se dogodilo nakon listopada 2008. Očekivali biste promjenu. Oni vide da model ne funkcionira, da je otrovan, dramatično otrovan. A što je rezultat...? Danas su još veći fundamentalisti (tj. još više uvjereni u te svoje principe koji su jasno pokazali da ne valjaju) nego prije toga. Jedino možemo biti sigurni da dolazi slijedeća kriza, dvaput jača. I da za tu krizu novca više neće biti. I to će biti posljedica sistematične ljudske gluposti. Zašto se toliko boje promijeniti sustav, kad znaju da je ovo neodrživo? Umjesto da prekinu obrasce, oni ih ubrzavaju. Ja nemam recepta protiv toga, ali se bojim, vrlo se bojim onoga što dolazi.

Što po Vašem mišljenju treba mijenjati?

Potreban nam je potpuno novi koncept ekonomije. Ova je ekonomija luda i otrovna. Ja sam ekonomist, ali se borim protiv ekonomije kakva se poučava i prakticira. Borim se već gotovo četrdeset godina, jer je to apsurdna ekonomija koja nema nikakve veze sa stvarnim životom. Sve je izmišljotina. Uvjeravaju nas da ako model ne radi, to nije zato što je model pogrešan već zato što nas stvarnost vara. Poučava se neoklasična ekonomija, čiji je potomak neoliberalna ekonomija. A neoklasična ekonomija potječe iz 19. stoljeća. Pretpostavlja se da trebamo probleme 21. stoljeća koji su sasvim novi (nemaju presedana) riješiti teorijama iz 19. stoljeća. Nemamo više fiziku iz 19. stoljeća, ni biologiju, ni inženjerstvo, ni ništa drugo. Jedino područje u kojem smo zaostali u 19. st. je ekonomija, što je elementarni apsurd, a *mainstream* mediji nas uvjeravaju da baš tako treba biti.

Da ste u poziciji moći, što biste učinili da bi se izbjegla katastrofa?

Problem počinje na sveučilištima. Sveučilišta su postala suučesnik u održavanju svijeta kakvog ne želimo. Ako studente ekonomije ne učite nešto drugo, kako očekivati od njih da promijene nešto kad budu profesionalci. To je nemoguće. Kada sam ja studirao u ranim pedesetima, bilo je drugačije. Imali smo bazične kolegije kao povijest ekonomije i povijest ekonomske misli koji više ne postoje u *curriculumu* studija. Vi to ne trebate znati. To nije potrebno. Nije potrebno znati što su ekonomisti prije našeg vremena mislili. Ne, sada mi to znamo sigurno i to vrijedi zauvijek. To je arogancija. To prestaje biti disciplina, prestaje biti znanost i postaje religija. To je neoliberalna ekonomija danas.

Prije svega mi trebamo kulturne ekonomiste koji znaju otkuda potječu, kako su se ideje razvijale. Drugo, trebamo ekonomiju koja vrlo jasno razumije sebe kao podsistem šireg sustava, biosfere, koja je ograničena, iz čega je jasno da je beskonačan rast nemoguć. I treće, trebamo sustav koji shvaća da ne može funkcionirati bez uvažavanja ekosustava. Ekonomisti ne znaju ništa o ekosustavu.

Nastavlja se!